

Sygn. akt II CSK 44/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J. W.

przy uczestnictwie A. W., A. W., A. G., S. W. i W. M.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania A. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano potrzebę wykładni przepisów prawa oraz oczywistą jej zasadność. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Wywód w tym zakresie stanowi polemikę ze stanowiskiem Sądu II instancji co do przyjęcia samoistnego charakteru posiadania wnioskodawcy. Wynika przede wszystkim z odmiennej oceny dowodów mających świadczyć o tym charakterze posiadania. W takim zakresie można polemizować z zaskarżonym rozstrzygnięciem, lecz w ramach zarzutów kasacyjnych – z lektury zaskarżonego orzeczenia nie wynika, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono w nim lub zastosowano prawo. Przyjęta w orzeczeniu ocena dowodów jest niewątpliwie jedną z dopuszczalnych w tym stanie faktycznym. Po drugie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości nie jest uzasadniony. Wskazano bowiem jedynie ogólnie przepisy o posiadaniu i zasiedzeniu, nie wykazano jurydycznych wątpliwości co do ich wykładni, a jedynie wątpliwości co do ich zastosowania w tym konkretnym stanie faktycznym. Tymczasem w przesłance potrzeby wykładni przepisów mającej uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania chodzi o wątpliwość abstrakcyjną, jurydyczną, a nie aplikacyjną.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

